

morgana's der bange woestijn. Maar die ster leidde mij, toen ik een kind was, langs Bethlehems kribbe. . . . , nu zie ik haar staan, lichtend over Kanaäns palmen, boven het donkere kruis op den stillen Calvariëenberg.

En al moge dan alles mij beklemmen en alles mij tegen zijn, al moge mijn ziele zich dan nederbuigen en zeer in mij zijn ontrust, dan nog zal zij, wier oog mij van niets dan liefde spreekt, mij bij de hand vatten en mij moed influisteren, en met haar te zamen strijdend in de jaren, die niets zijn dan moeite en verdriet, zullen onze oogen zich richten naar de bergen, vanwaar de hulpe komen zal, de hulpe in de worsteling voor Uw heiligen Naam, o God: Mijn hoog, mijn heerlijk levensdoel.

MARO.

Geheim
